

2.1.12

מזמן לא הפך אדם במהירות כה מסחררת מגיבור לאומי לנושא של שיגאה המורנית, כמו הנער נשה פליישר. במשך השבוע עדיין שימש נושא לשיחות בלתי-ספורות בארץ, וניומה כי מהיץ לשבוע, משרד הביטחון לא נמצא לו אף מגן במדינה כולה. מה גרם לשינוי ספונטאני זה בדעת הקהל? כלי ספק היה זה פרט א.ו. הודעת משפחת פליישר שתספר על קורות הנער רק תמורת צייק בסך 5000 ל"י. מדוע הרגיזה הודעה זו את הציבור במדינה כזאת? האם אין אדם זכאי למכור בכסף סיפור הנגע לקורותיו ולחיותיו?

אין ספק כי כל אדם זכאי לספר את סיפורו הפרטי לכל עתון שהוא יבחר בו, ובתנאים המתקבלים על דעתו. העולם הזה, המפרסם את סיפוריהם האישיים של גיבורי פרשות ציבוריות לעיתים קרובות, בהדאי אינו יכול להתנגד לכך.

אלם יש לכך סייגים ברורים. דהקא פריצת סייגים אלה היא שהרגיזה, בפרשת פליישר, את הציבור — אפילו קשה לאדם ברחוב להסביר בדיוק מה עורר את זעמו. קדם כל: אדם שהמדינה כולה חרדה לגורלו, ואשר המדינה כולה השקיעה מאמץ צימ וכסף למענו — חובתו המוסרית לספר לציבור מה קרה לו.

אילו סיפר פליישר לעתונאים, שיצאו לקראתו לראש-הניקרה, את הפרטים העובדתיים העיקריים, מיום הפלגתו ועד ליום שיחרורו, היה יוצא כדי חובה זו. לאחר מכן היה זכאי לספר לעתון כלשהו, תמורת תשלום הוגן, על החיותיו הפרטיות — מה המחשבות שניקרו בלבו בימים הארוכים בים, כיצד הרגיש ברגע שניצל, כיצד השיפוע עליו היסורים. (וחבל שהנער אינו מסוגל לכך. כשכבר סיפר את סיפורו, בינסיבות שגשאריו לוטות ערפל, לכתבי שבו עון משרד-הבטחון, היה זה סיפור דל).

כך נהגנו, למשל, בפרשת רפי נלסון. רפי הגיע לתעלת-סואץ כשליח העולם הזה, כשהוא נושא בכיסו את תעודת-הכתב שלנו. היה ברור לו, מן הרגע הראשון, כי יפרסם את סיפורו המרתק מעל עמודי שבועון זה, ועל כן דחה הצעות מפתות מאד, בסכומים גדולים, של עתונים אחרים. תחילה ערכנו לו מסיבת-עתונאים, בה סיפר את עיקר הסיפור — ורק לאחר מכן פירסמנו את סיפורו הבלעדי, על החיותיו ופרטי קוררו תיו, בגליון מיוחד (העולם הזה 1036).

הסייג השני הוא חומרי. סיפור אישי אינו צריך לשמש נושא לספרות פרועה. לאחרונה נוצר בארץ בולמוס מגוחך בשטח זה. כך, למשל, למחרת האסון בו קיפח את חייו הימאי צבי גל, ניסו כמה מאנשי הר כרמל, שצילמו את הפרשה, למכור את תמונותיהם במחיר אלפי לירות. כולם מיהרו תחילה למערכת שלנו — ולכולם השבנו בלאו אדיב.

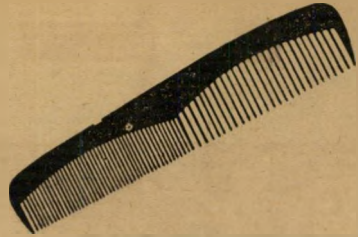
לתמונות אלה היה ערך מסוים, והיתה למלחים הזכות המלאה לגבות תשלום הוגן וסבירי תמורת יומתם וזריזותם. אך המחיר שגורש היה אגדתי. חבל שנמצא עתון אחד ששילם תשלום מופרז כזה, כדי לבייש את מתחריו. (העולם הזה פירסם למרות הכל את התמונות הטובות ביותר, שנמסרו לו על ידי ימאי אחראי, במחיר הוגן).

גורמת לבולמוס זה בעיקר התחרות בין שני הצעירונים, החורגת לעיתים מתחמי ההגיון. בלהסתחררות מציצים כתבי שני העתונים מחירים אבסורדיים, תמורת חומר שאינו מעלה את תפוצתם אף בגליון אחד. אך לאחרונה נידמה כי נטשו שיטה קלוקלת זו. כך הסכימו שני הצעירונים ביניהם, בפרשת פליישר, לחתור על קניית הסיפור.

העולם הזה עצמו לא נדבק מעולם ב"בולמוס זה. אם הוא מצליח לפרסם לעתים זה קרובות סיפורי-סקופ בלעדיים, הרי זה הודות לרגש-האחריות של בעלי הסיפורים, ואהדתם לשליחות העיתון. כך, למשל, יכלו הנרי יוסלה שוח"אכר למכור את סיפור הילד באפלי לירות — וכמה עת נים אמנם הציעו להם הצעות פנטסטיות. אולם ההורים סירבו בהחלט לספסר בסיפור הכאוב. הם מסרו אותו ל"העולם הזה לפירסום, בספר ובעתון, תוך הכרה בחלקו של שבועון זה במאבקם ברגע עים הקשים ביותר.

דומני שאם ישמרו הכל על כללי-ההגיון אלה, יימנעו בעתיד בזיונות כמו פרשת סיפורו של פליישר הצעיר.

שלום כפ

שי חונת
 בחודש ינואר —
 חודש המלחמה ב'
קושיקושיים!

כל הקונה החודש צנצנת

אנדן • ENDEN

השמפו היחידי לכל המשפחה המחסל קשקשים ומונע נשירת שערות,

יקבר חינק

מסרק שערות נאה ושמושי

Helene Curtis

חליפות הריון

תא שדו מסדיק 19
 אולבול 62, 19, 13, 12

ייר מירום

מחבר • שירת האגם הגווע השורש
 • ארץ בראשית

מציג 75 צלמים ישראליים ב"י

ISRAEL PHOTO-GRAPHY ANNUAL
שנתון ישראל לאמנות הצלום

• לראשונה בארץ
 • פורמט אלבומי מהודר
 • עטיפה צבעונית מבריקה
 • מהדורה עברית ואנגלית
 • המחיר: בעברית 11.95 ל"י
 • באנגלית 12.95 ל"י
 • להשיג בכל חנויות הספרים

תל אביב
בן יהודה 49

תשבץ העולם הזה 1323

לאחרונה נתרבו המחברים שתשבציהם נתפרסמו בגליונות קודמים, המנסים את מזלם מחדש ושולזיזים אלינו תשבצים נוספים. אאוד מאלה הוא גרעון מיכל, שלצערנו אינו מוסר כל פרטים על עצמו. הוא פשוט מתנגד לכך בכל תוקף.

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13		12	11	10
	19		18	17		16		15
		24		23	22		21	20
	28		27			26		25
		33		32		31	30	29
			38		37		36	35
	43	42			41		40	39
			46			45	44	47
				52	51		50	49
	58			57	56	55	54	53
			60					59

מאונן: 1. אבי הרומן העברי; 4. מניבורי מלחמת סי' רויה; 10. מציא הטלפון; 11. סמכות מצרים; 13. עת; 14. התנגדות; 15. נזיר; 17. טידה לנוולים; 19. אחד מסולם הי' מונים; 20. נוסט; 22. הפרשה מעניינים; 25. מסמיק; 26. מזי כח על רמה; 27. ראש משטלת הורג; 30. יחידת מסבט; 32. קליפת ענבים; 33. נקי, טהור; 34. ברה; 36. דיו; 37. ההם; 39. נומה; 41. רלג; 42. כבש שמו; 44. האדיש של יוצאי ספרד; 46. נביא; 4. עני; 50. מצבת זכרון; 51. תבואה הצומחת מעצמה; 53. נאה; 55. כנוי לאחד מי מלכות הכוכבים; 57. הצד האחורי שבנוף; 58. 500; 59. מושב בחבל לכיש; 60. נלהב.

מאונן: 1. חושף, מנלה; 2. מילת שליטה; 3. נלוי אמת; 5. שאינו מוצק ושיאנו נוזל; 6. דבר מושלם; 7. ישו; 8. שח נוי קוצני; 9. מדינה בארצות-הברית; 12. נפטר; 15. עיר בנגד הסעודי; 16. בושה; 18. יער ער; 21. משבטי ישראל; 23. הפתח שבין השפתיים; 24. כאן; 20. חיון; 28. מורה; 29. סוכת בתלמוד; 31. לברו; 32. ריון מים; 35. אבי האב; 37. הוכר ההלכה; 38. שיהה נלחבת; 40. מילת של-יה; 41. דיבור של אזהרה; 43. סור; 45. בעל ידיעות מרובות; 46. ניוס; 47. פרו בצורת קיפכה; 49. לאט, בהת; 52. פרי בוסר; 54. מקום נישא; 56. מתנה; 58. סימן מוסקלי.